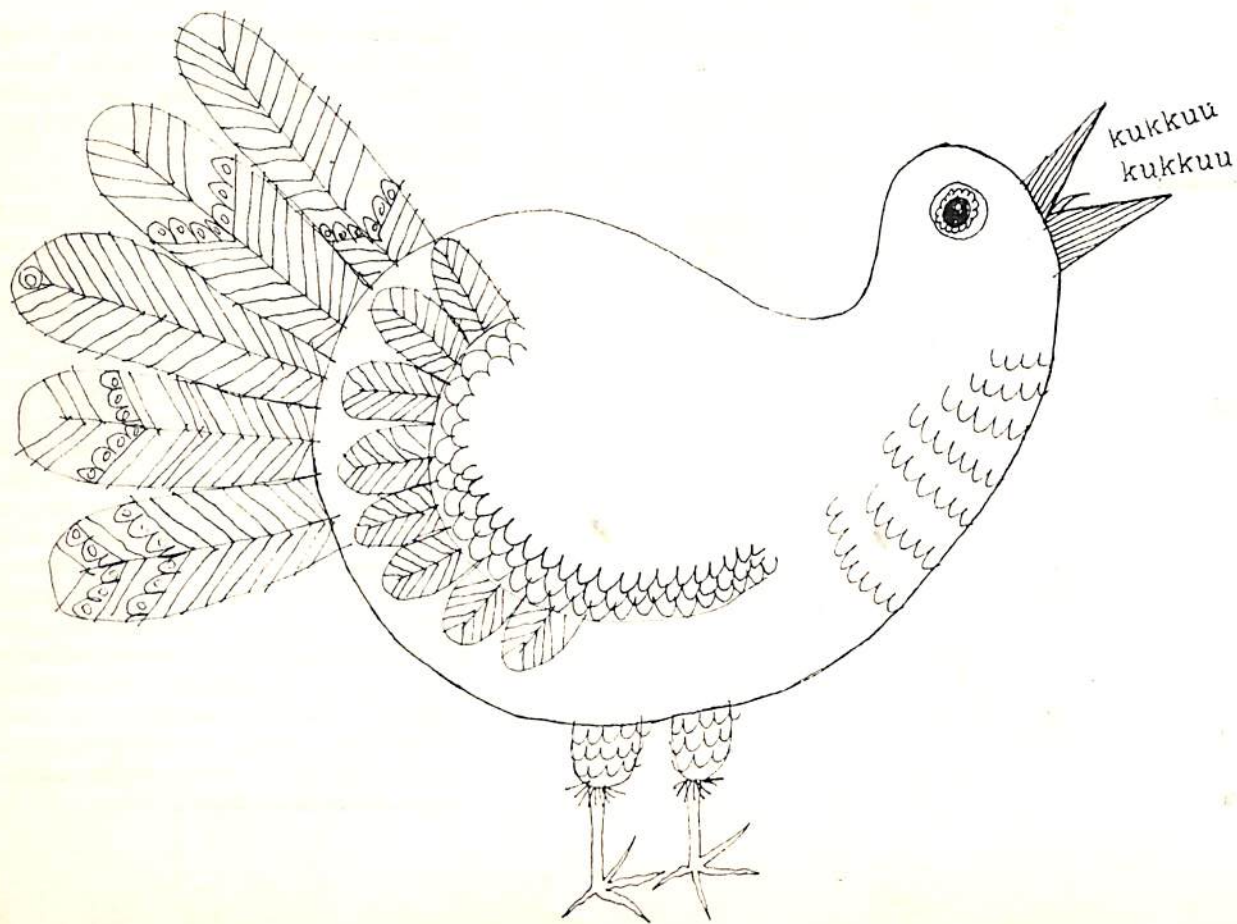

käk

3/63

KÄK

3 • 1963

JULKAISIJA

Turun Yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta

PÄATOIMITTAJA

Raili Väätäinen

TOIMITTAJAT

Heli Keinonen
Riitta Pakarinen

PIIRROKSET JA KANSI

Raili Väätäinen

TALOUS

Matti Koponen

LEVIKKI

Toivo Salmi jr

ILMOITUSHANKINTA

Reeta Karkola
Voitto Kananen

TOIMITUKSEN OSOITE

Yo-talo C 276
Puh. 26907/Väätäinen

Taannoin lokakuussa järjestivät Suomen Ylioppilaslehtien Toimittajien Liitto ry. sekä Ylioppilasneekerit r.y. yhteen pekkaan Helsingissä valtakunnallisen ylioppilaslehtiseminaariin.

Minäkin olin siellä.

Tuntuu vähän epämiellyttävältä tässä ruvetessani juttua näin jälkikäteen re-postelemaan ja selailemaan muistiinpano-yritelmiäni se helppous, millä, paljon mahdollista, saatan haksauttaa typerään omahyväisyyteen ja jälkiviisauteen. Päteviä miehiähän seminaarin järjestäjät toki. Miten vain — joka tapauksessa kulutin päivien kestäessä runsaasti aikaa kaikenlaiseen naurettavaan ja itseivalliseen meditaatioon aiheina joko kengän-pohjaani syntynyt reikä tai ajatus siitä, että lehdellä tulisi olla jokin vankkumaton linja, jota se seuraa vastuksia uhmaten (= kaupungin silmäätekeviä, jotka voisivat olla kärkkäitä huomauttelemaan esim. lehden poliittisten kirjoitelmien johdosta.) Tai että toimituksen on oltava jonkinlainen pieni, intomielinen, suunnastaan ja tavoitteestaan täysin selvillä oleva ihmeellinen klikki.

aloittelijan silmin

Sitten ajattelin Käkeä. — Kuinka se ilahtuukaan, kun sille tarjotaan juttua mitä tahansa — ylioppilaslehtiseminaari, kotipitäjäni Kuhmo, jutustelu ”viimeisimmästä” taidefilmistä, joka lehden painosta ilmestymisen aikoina jo kauan sitten on häipynyt jokaisen muistista — melkein kaikki kelpaa. Jokainen tarjottu sepustus saa päätoimittajan hyppelemään riemusta. Kuulin myös jotain kirjoitus-palkkioiden välttämättömyydestä, ja että toimittajan saataviin kuuluu rahallinen korvaus hänen uurastuksestaan. Huvittavinta on, että seminaari todella oli tarkoitettu lähinnä osakuntalehdille. Tiedustelujen jälkeen vakuuttauduin siitä uudelleen — hetken olinkin jo luullut tulleeni väärään tilaisuuteen. Yllämainittu la lehden talouden piiriin kuuluvalla detaljilla oli, luonnollisesti, tekemistä esim. Teekkarin ja Helsingin Ylioppilaslehden kanssa. — Vahinko vain, että liian moni sinänsä hyödyllinen esitelmä koski etupäässä ainoastaan jotain Teekkaria tai Helsingin Ylioppilaslehteä — lopuissa, kylläkin usein kiinnostavissa, käsiteltiin yleispäteviä kulttuuri- ja yhteiskunnallisia kysymyksiä. Kuultiin akateemisista

viinitavoista ja Suomen kuvasta ulkomailla — mikäpä sen yleissivistävämpää.

Kuitenkaan en ole vielä todennut minikään näistä erittäin mielenkiintoisista aiheista auttaneen Käen toimitustyössä himpun vertaa. Kun keskustelu kerran luisui Käen tapaisten julkaisujen pulmien vaiheille, katsottiin ensin hieman hämmästyen ja huvittuneina ja todettiin sitten, että se ei ole Helsingin tilanne — asiaan! Piste. Loppu. Hyvin ymmärrettävää; olihan seminaarin osanottajien suuri enemmistö helsinkiläisiä. Kuulin kyllä myös jossain vaiheessa, että ulkopaikkakunnilla oli seminaaria koskeva informointi suoritettu järjestäjien taholta hieman hätäisesti. Tämä ei kuitenkaan sinänsä minua nyt kiinnosta, vaan se, että koska nyt Suomessa kerran on muuallakin korkeakouluja kuin juuri pääkaupungissa, ja näiden oppilas- ja osakunnat ovat yleensä jäsenmäärältään sekä varojen ja toimintamahdollisuuksien puolesta jotain paljon vaatimattomampaa, kuin mihin Helsingissä on totuttu, ja koska kerran seminari oli nimenomaan valtakunnallinen, ja koska tällaisten tärkeänä tehtävänä on lähentää eri ylioppilaslehtiä

toisiinsa ja siten vilkastuttaa yhteyden pitoa korkeakoulujen välillä,

ja koska kerran se ainakin periaatteessa oli tarkoitettu juuri osakuntalehdille,

niin miksi oikeastaan keskityttiin puhumaan ensi sijassa Teekkarille tai Helsingin Ylioppilaslehdille? Taikka yleensäkin otettiin ”tilanne Helsingissä” jonkinlaiseksi alitajuiseksi lähtökohdaksi? — Meinaan, että kovasti olivat puittot koreat, mutta että tarkoitustaan seminaari ei täyttänyt. Näperreltiin uskollisesti ihmeellisten ympyröiden kimpussa, joista ei päästy puusta pitkään. Järjestäjät olivat ehkä kuitenkin onnellisia aikaansaannoksesta; kuultiinhan puhetta viisaitten miesten suusta, ja keskusteluissa terävät, henkevät puheenvuorot senkun sinkoilivat eränlaisen oligarkisen muodostelman piirissä. Minäkin ilostuin kovasti kun SYTL, K-O-P ja Aero tarjosivat kahveja ja lounaita. Enemmän olisin kuitenkin ilostunut, jos saamapuolelle olisi jäänyt jotain henkissäänkin mielessä konkreettista, jotain käytännöllistä, jota Käen toimitustyössä voisi silloin tällöin vaikkapa käyttää hyväkseenkin.

heli keinonen

Aurinko paistoi 13. 7. 1963. Kuopion torilla oli tyypillinen lauantai-iltapäivän kiireellinen tohina. Veljmies lasketteli itseensä tyytyväisen näköisenä vesiään. Tälle paikalle alkoi kokoontua SKO:n jäseniä III kesäpäivilleen. Heitä vastaanottamassa oli Kukkos-Ekin johtama järjestelytoimikunta. Paikalle ilmaantui useita kymmeniä civiksiä. Alpo Hakulinen oli ensimmäistä kertaa "virallisesti" mukana ja Alpo Avec oli yhtä viehättävä kuin aina muulloinkin. Bengt Broms pistäytyi myös tervehtimässä. Seniores minores-järjestöä edusti Pantion Matti. Assari tuli telttoineen ja aikoi majoittua Snelmanin puistoon.

Hajanainen lauma valkolakkisia kävelin poikki ja sieltä ravintola Yläsaliin, jossa Kuopion kaupunki tarjosi mukavat kahvit. Isäntänä toimi sotilaallisesti evl. Parviainen. Hän kertoi kaupungin his-

toriasta ja muusta sekä luovutti vaakunan. Kuraattori kiitti ex tempore pitämällään puheella ja Kössi-isäntä luovutti ensimmäisen nauhan.

Mentiin sankarihaudoille, jossa yritettiin järjestäytyä muotoon. Sepele laskettiin sankaripatsaalle ja kukkalaite Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkeille. Kuraattori puhui hyvin.

Ilta alkoi saunomisella Puijon huipulla. Saunan luona pyöriskeli tooga-asuisia uroksia katsellen maisemaa ja Roinilan talossa näytelmän kenraaliharjoitusta. Muutamat tytötkin kylpivät. Sitten alkoi syöminen. Pöytä oli ylitsevuotavaisen runsas, mutta kalakukot olivat surkeita, mikä anteeksipyyntönä läsnäolueille. Vapaa seurustelu alkoi, juotiin olutta ja tanssittinkin. Muutamia hajakuvia illasta: Vauhkoson Pena kertoi sinistä ja cosinistä. Assar joi olutta ja tanssitti tarjoi-

lijaa. Käytiin koululaisryhminä tornissa. Olut loppui ja alkoi poistuminen. Pääjoukkoa johti Kössi. (Med booda inhemska ilman kiljua — skrika).

Yöpyminen tyttölyseossa.

Sunnuntaiamuna oli molemmissa tuomiokirkoissa jumalanpalvelus, joihin otti osaa ilahduttavan runsas joukko osakuntalaisia. Kuopion museoon ja ortodoksisen kirkollismuseoon oli tutustumassa parisenkymmentä urhoollista. Linja-autolla lähdettiin kiertoajelulle, jossa kuuleman mukaan sanan säilällä sivallettiin Pantion Matti & kumppanien toimesta.

Illalla vielä kaikkein sitkeimmät tanssivat Puijonsarvessa. Summary: 13.—14. 7. 1963 vietti SKO III kesäpäiviään Kuopiossa. Osanottajia oli parhaimmillaan 70. Ohjelma vietiin läpi. Tuloksista kertokoot läsnäolleet.

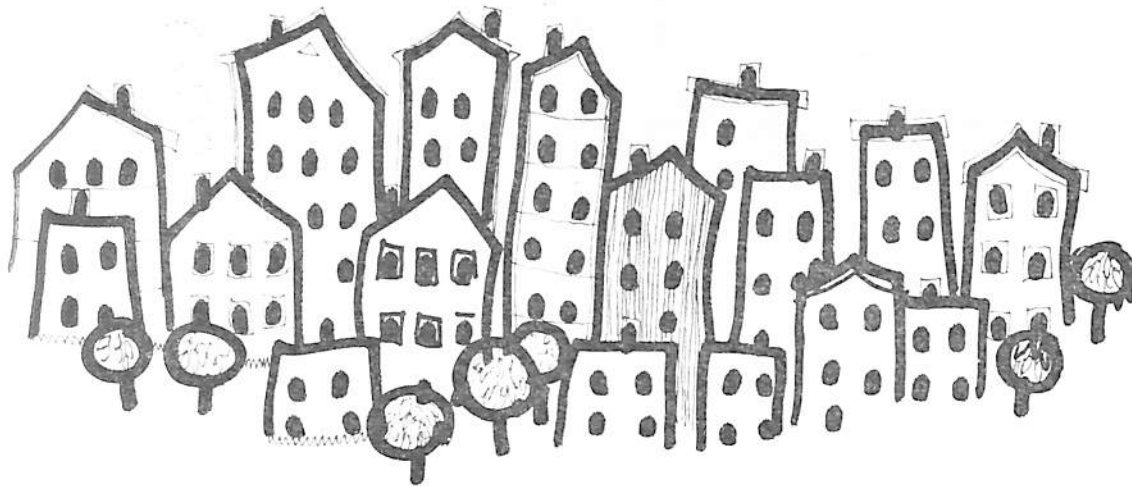
(Shöönes Donner Fetter hoite)

LANSIS

Veljmies ja muita osakuntalaisia 13. 7. -63

KALAKUKOLLA

Mauri Teittinen

MIKKELI

Mikkelin kaupunki sijaitsee Saimaan rannalla luonnonkauniilla ja historiallisella maaperällä. Se on hallituskaupunki — sijaitsehan siinä lääninhallitus ja Mikkelin hiippakunnan piispanistuin — mutta myös koulu- ja teollisuuskaupunki. Myös matkailukeskuksena Mikkelä on varsin merkittävä.

Mikkelin asemakaava on erittäin selväpiirteinen: kadut ovat suorat ja leveät sekä suurelta osalta asfaltoit. Asukkaita on hieman yli 20.000. Siis ei aivan pieni kaupunki, vaikka aitosavolainen mikkeliäinen hieman liioitteleekin sanoessaan, että Mikkelissä ympäristöineen asuu n. 4,5 milj. henkeä. Kaupunkikuvaan

lyövät oman miltei ”persoonallisen” leimansa monet lehtevät ja hyvinhoidetut puistot. Naisvuoren puistossa kohoaa 43 m Saimaan pinnan yläpuolelle ulottuva näkötorni — ”Mikkelin symboli”. Ristimäen puistossa sijaitsee kaunis punaisesta tiilestä goottilaiseen välitystyylisiin rakennettu tuomiokirkko. Muista puistoista ansaitsee maininta Urheilupuisto, Kirkkopuisto, Maunukselan puisto ja äskettäin vanhasta hautausmaasta kunnostettu Ilmarisen puisto. Erikoisen nähtävyyden Mikkelin keskustassa tarjoaa ns. Kivisaasti. Se on Savon vanhimman seurakunnan, Savilahden, ensimmäisen puukirkon kivinen sakaristorakennus ja peräisin

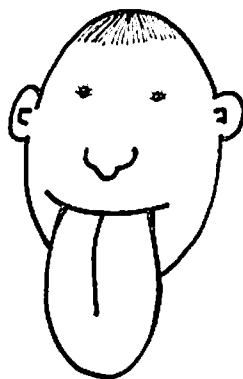
1320-luvun lopulta. Kirkon roomalaiskattolinen suojeluspyhimys on ollut Pyhä Mikael, jonka nimikon kirkon uskotaan olleen. Savilahti oli Savon ainoa pitäjä — ja samoin kirkko ainoa kirkko — aina 1400-luvulle saakka. Mikkeliä alettiin pitää kirkkonsa mukaan kutsua 1600-luvulla ja kaupunkioikeudet kirkonkylä sai v. 1838 — 125 v. sitten. Muista historiallisista nähtävyyksistä kannattaa mainita Porrassalmen taistelupaikka, jossa eversti Sprengtportenä ”omat koirat purivat” ja majuri v. Döbeln sai kuuluisan haavan otsaansa. Porrassalmella kaatuneet suomalaiset upseerit on haudattu kirkkopuistoon. Heidän muistokseen on myöhemmin pystytetty kaunis jousimiesfiguuri, jonka jalustaan on hakattu monumentaaliset sanat:

Niinkuin kirkas kellon malmi
maine kauas kaiuttaa
sanomaasi Porrassalmi
aikain takaa aikain taa.

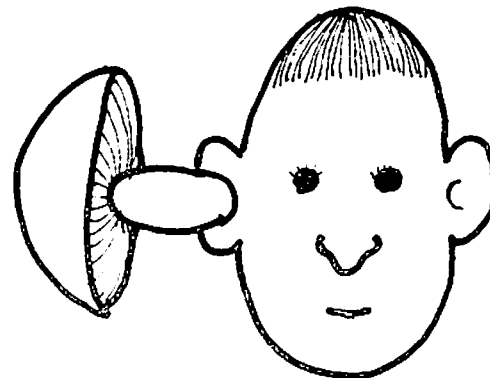
Tuli jo mainitaksi, että Mikkelä sijaitsee luonnonkauniilla seudulla Varsinkin kesäiseen aikaan tarjoaa ympäristö vehreitä näkymiä. Kaupunkialueella sijaitsee lehtevä Kaihunharju ja siihen kävelysillalla yhdistetty Kaijaniemi. Kaupungista 5 km pohjoiseen on Pikku-Punkkaharju, josta avautuu kaunis näköala yli harjun molemmin puolin sijaitsevien vesien. Saimaan vesistöt suovat niinkään virkistävän elämyksen. Turistiliikenne laivareitillä on kesäisin vilkasta. Ja talvella tarjoaa kaupungin ympäristön vaihteleva männikkömaasto erinomaiset talviturheilumahdollisuudet.

RYTMI POIS on entisestään pirstunut, sillä se järjesti osakuntalaisille kilpailun saadakseen solistin. Toistakymmentä "kultakurkkua" tulikin laulamaan. Selvä kansansuosio lankesi isännän, Kyösti Kaasisen, osaksi. Rytmi Pois vaikuttaa siis nykyään viisijäsenenä, entisestäänkin voimistunein äänin. Ohjelmaakin tullaan monipuolistamaan = uusia humpia ja jenkkoja.

Hymyillään kun tavataan!

filologi eli kieli-ihminen

korvasieni

puu pinosta pesään
puolapuita peipposelle
pääskynen ei sano päivääkään

in english:

Miss on sun villas, saves?

He all on loan loves:

vein sun ration

join sun talon

vain ripe sun on;

no sure

vaihtelu virkistää sano kissa kun akalla
pöytää pyyhki

OKSALLA

Osakunnan naistenkerho on herännyt henkiin ja toimii entistä ehompana. Alku näyttää oikein hyvältä ja suunnitelmia on tulevaisuuden varalle yllin kyllin. Henna Sovinen on kerhon kokoonkutsuja, ja rouva Voipio ja rouva Hakulinen ovat ottaneet kerhon erikoisesti sydämelleen.

Tähän mennessä on ollut kaksi kokousta. Ensimmäisessä kokouksessa tehtiin suunnitelmia, ja tiedossa onkin paljon mukavaa puuhaa. Toisessa kokouksessa, joka pidettiin Hakulisilla, vaatettiin nukkea, joka arvotaan seniorijuhlissa. Tulot käytetään lastenkodin lapsille osakunnassa pidettävään pikkujoulujuhlaan, jota pohditaan seuraavassa kokouksessa rouva Voipion luona. Tällä tavoin halutaan viettää useimpien muiden ylioppilaskunnan kerhojen juhlimisesta poikkeava pikkujoulu.

Ennen pikkujoulua pidetään leipojaiset osakunnassa, ja ennen lukukauden loppua järjestetään koko osakunnalle joululaulujen harjoitusilta. Myös baby sittereiden organisoiminen on esillä.

Keväällä ryhdytään tekemään ryijyjä osakuntaan, järjestetään keskusteluja ja muuta hauskaa. Näin kerho pyrkii luomaan mukavaa toimintaa työille naiselisen puuhailun parissa osakunnan viihtyisyydeksi.

TIEDOKSI ANNETAAN:

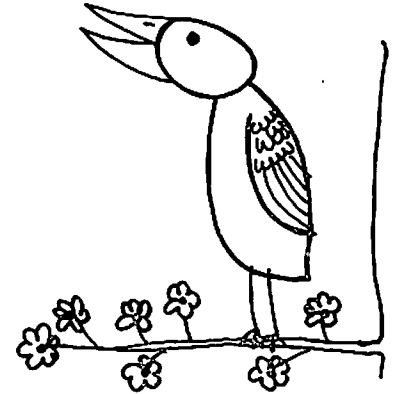
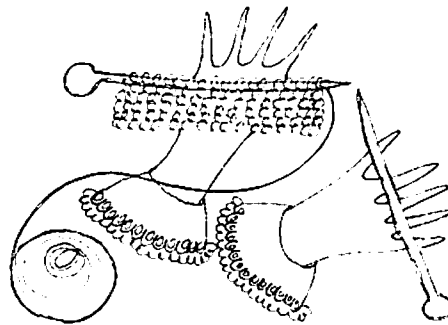
Seniorijuhlaa vietetään 16. 11. klo 20 TYY:n ravintolassa. Liput 8:—

Osakunnan säännöt on monistettu beaaneille jaettaviksi.

On päätetty hankkia uudet kahvikupit (no jo oli aikakin) edullisesti tai lahjoituksena.

Osakuntahuoneisto on maksutta alayhdistysten käytettävissä maanantaisin ja keskiviikkoisin.

Civis Pentti Rastalle on myönnetty ero TYY:n kurinpitolaetakunnasta ja osakunnan vaalilaetakunnasta. Civis Kokkolalle on kasvanut parta.

Osakunnan toimisto on avoinna päivittäin klo 11—13 paitsi lauantaisin.

Sihteeri Ruuskahtuksen audienssit toimistossa mainittuna aikana.

Osakunnan toiminta vilkastuu vilkastumistaan. Ideakilpailu julistetaan jälleen, joten pitääkö varanne!.

On tiedossa keskiviikkokekkerit.

Vierailemme Helsingissä, SavO:ssa 23. 11. 1963.

Mahdollisesti KO Helsingistä vierailee täällä.

Pikkujoulukin tulee kun jaksaa odottaa.

Alpo

Katsoimme Suomen lääkärimatrikkelistaa, mitä se sanoo osakuntamme uudesta kuraattorista: **Hakulinen Alpo** Aapeli syntynyt Pielavedellä (sieltä on muitakin suurmiehiä) 26. 5. -29, päässyt ylioppilaaksi Kuopion Yhteiskoulusta -48, valmistunut lisensiaatiksi -55 ja erikoislääkäriksi -61, toimii TYKS:n lastenkliniikalla, erikoisharrastukset retkeily, valokuvaus, kuorolaulu. Vaimo v:sta -59 lastentarhanopettaja Terttu Inkeri Virekoski, lapset Mikko ja Jaakko.

Ruuhallinen, vakuuttavan tuntuinen mies, jonka pää on täynnä ideoita osakuntaa varten. Hän on toiminut aktiivi-

Pikku-Liisa

sesti Helsingissä SavOssa aikoinaan ja sitten täällä Savo-Karjalaisessa maakuntakerhossa puheenjohtajana.

Ja mitä hän itse sanoo:

Osakunnan pitäisi olla paikka jossa opiskelija pystyy tosiaan saamaan jotain, mikä auttaa häntä vapautumaan omista ympyröistään ja kehittymään objektiivisuuteen ja itsenäisyyteen. Toisaalta osakunnan tehtävänä on tarjota ulospääsy yksinäisyydestä muiden ihmisten luo mukavan toiminnan avulla.

Aiti Hakulinen, joka on Helsingissä toiminut SavO:ssa ja ottanut nyt osakuntamme naistenkerhon erikoisesti sydä-

Kössi

melleen, tuli ja sanoi: "Pane siihen että hirveen mukava mies". Ja kyllä se kannattaa pannakin.

Osakunnan emäntänä toimii **Liisa Salmi** (ja vaikuttaa tosiaan siltä että toimii). Useimmat tuntevat ennestään Pikku-Liisan, viimetalvisen osakunnan tyttöjen urheiluohjaajan ja Käen toimitussihteerin. Sitäpaitsi hän on kunnostautunut laulu-ihmisenä.

Isäntä on **Kyösti Kaasinen**, lyhyesti Kössi, joka puhuu sujuvasti molempia tai ainakin puoltatoista kotimaista kieltä. Hiljattain hänen osalleen lankesi suunnaton kansansuosio, kun hänet valittiin

Lassi

Ruuskahdus

Ripe

Eki

HALLITSIJAT

Rytmi Pois'n laulusolistiksi. Poskisolistina hänet on tunnettu aikaisemminkin.

Taloudenhoitaja **Lauri Hiltunen** kertoi tykkäävänsä naisista joilla on esiliina edessä. Hänkin kuuluu ohjelmatoimikuntaan ja soittaa toista kampaa Rytmi Pois'ssa. Kotoisin Maavedeltä.

Osuuskunnan sihteeriyttä hoitelee **Matti Ruuskanen** tunnettu nimellä Ruuskahdus ja muutenkin tunnettu hahmo. Ker toi kysyttäessä harrastavansa siviilissä jazzia.

Risto Härkönen, iloinen medisiinari, on kotoisin Joroisista.

Erkki Kukkonen, kotoisin Suonenjoelta, edustaa hallituksessa vanhaa kansankulttuuria (vrt Tippavaaran . .)

Marja Tuomisaari on kasvanut Varkaudessa tehtaan varjossa. Osakunnassa hän on tätänykyä hallituksen ja ohjelmatoimikunnan jäsen sekä ansioitunut Rytmi Pois'n rytmiryhmä (matkalaukku).

Malla

" Siihen aikaan kun Turussa oli jo yliopisto, hyppivät helsinkiläiset vielä puisa ja söivät käpyjä".

"Kulttuuri lähti Turusta 1200-luvulla".

En tiedä kumpiko väittämä on oikea tai edes oikeampi kun ruvetaan puhumaan Turun kulttuurielämästä ja Helsingistä. Mutta ehkä suuremmasta joukosta löytyy useampia kulttuurihulluja kuin pienemmästä ja ehkä tämä selittää Helsingin etumatkan. Joka tapauksessa, olinpahan nyt sitten minäkin kulttuurirondilla pääkaupungissa.

Kaikista hauskinta oli agorassa. Se on — ellette ennestään tiedä — paikka jossa tapahtuu. Menin sinne iltapäivällä: satoi, Vuorikatu neljä ylin kerros oikealla. Ovesta astuu sisään kuin riiheen: ihan pimeää, muutama kynttilä vain. Mustat seinät. Hiljaista vähän aikaa. Menin sisään näyttelyhuoneisiin koska lehdessä oli että Esko Tirrosen maalauksia. Muutama hämmästyneen näköinen ihminen istui hautakivien ympärillä (siellä on sellainen pöytä ja siinä päällä kynttilöitä) ja vähän myöhemmin sain selville että he olivat varsinaista agoran väkeä laittamassa näyttelyä kuntoon — avajaiset oli viideltä ja lehteen oli tullut vahingossa ilmoitus että agora on auki koko päivän

ja niin se sitten kuitenkin oli. Esko Tirronen oli maalanut isoja ja pieniä tauluja. Toisista pidin vähän ja toisista enemmän.

Istuin hienolla vanhalla tuolilla ja katselin ja katselin. Ikkunaseinät oli pantu japanilaisen paperiseinän taa ja kesken kaiken oli siinä neliskanttinen räppänä josta näkyi kattojen yllä suurkirkon kupolit — ainoa aukko ulkomaailmaan.

Ihan sisällä agorassa mustan eteisen ja valoisan musiikkihuoneen takana on musta luola jossa on valtavat tiikkilankut ja alkuihmisen taljoja niillä ja puuleikkauksin koristellut suorasekkäiset tuolit. Katosta roikkuu muutama lamppu metallilankavyyhden sisässä ja pitkiä ohuita lasiputkia jotka kimaltavat valossa. Ja nurkassa piilossa on tiskipöytä ja liesi jolla voi keittää kahvia ja juoda sitten suurista savimukeista, ja olla vain tai puhua ihmisten kanssa.

Kaikki joilta kysyin olivat yhtä mieltä siitä että agora on loistojuttu, hieno idea. Se on tosiaan aate: "Puhtaasti idealistisella linjalla toimiva eri taiteenalojen kontaktiforum, joka on saanut erittäin suopean vastaanoton", sanoi haastatteluäänellään minulle Jyrki Kalke kun kysyin mikä agora on. Helena ja Jyrki Kal-

ke ovat koko yrityksen primus motoreita, ja lahjoitusvaroilla ja talkoovoimin on juttu saatu pystyyn.

Näin siellä monta tunnettua partaniekkaa ja kyllä parrattomiakin ja tunsin itseni hirvittävän kulturelliksi ja tärkeäksi kun olin mukana tekemässä boolia kutsuvieraille ja pesin tuhkakuppeja ja sytytin kolme kynttilää. Ja sitten alkoivat avajaiset ja ihmiset seisoivat ja kävelivät lasi kädessä ja katselivat tauluja ja puhuivat paljon mutta minä menin takaisin mustaan kerhuhuoneeseen juttelemaan ihan rauhassa. Kohta kaikki tulivat musiikkihuoneeseen ja asevelvollinen Matti Piipponen rupesi laulamaan Seppo Nummen lauluja, Seppo Nummi itse säesti. Tunsin itseni entistä kulturellimmaksi kun en oikein ymmärtänyt sitä musiikkia, ja kuulin kuinka joku innoissaan selitti ja kyseli mahdolltomasti koko ajan. Sitteen huomasin että se oli joku maaseutu-toimittaja joka oli ollut siellä koko päivän ja oli poskettoman innostunut ja ihmeissään eikä tiennyt mistään mitään — ihan kuin minä, siitä minä keksinkin ruveta tekemään juttua agorasta.

Se on mukava paikka. Sellaisia paikkoja saisi olla muitakin.

raili väätäinen

Rouva Helena Kalke lasipillikattokruunun alla

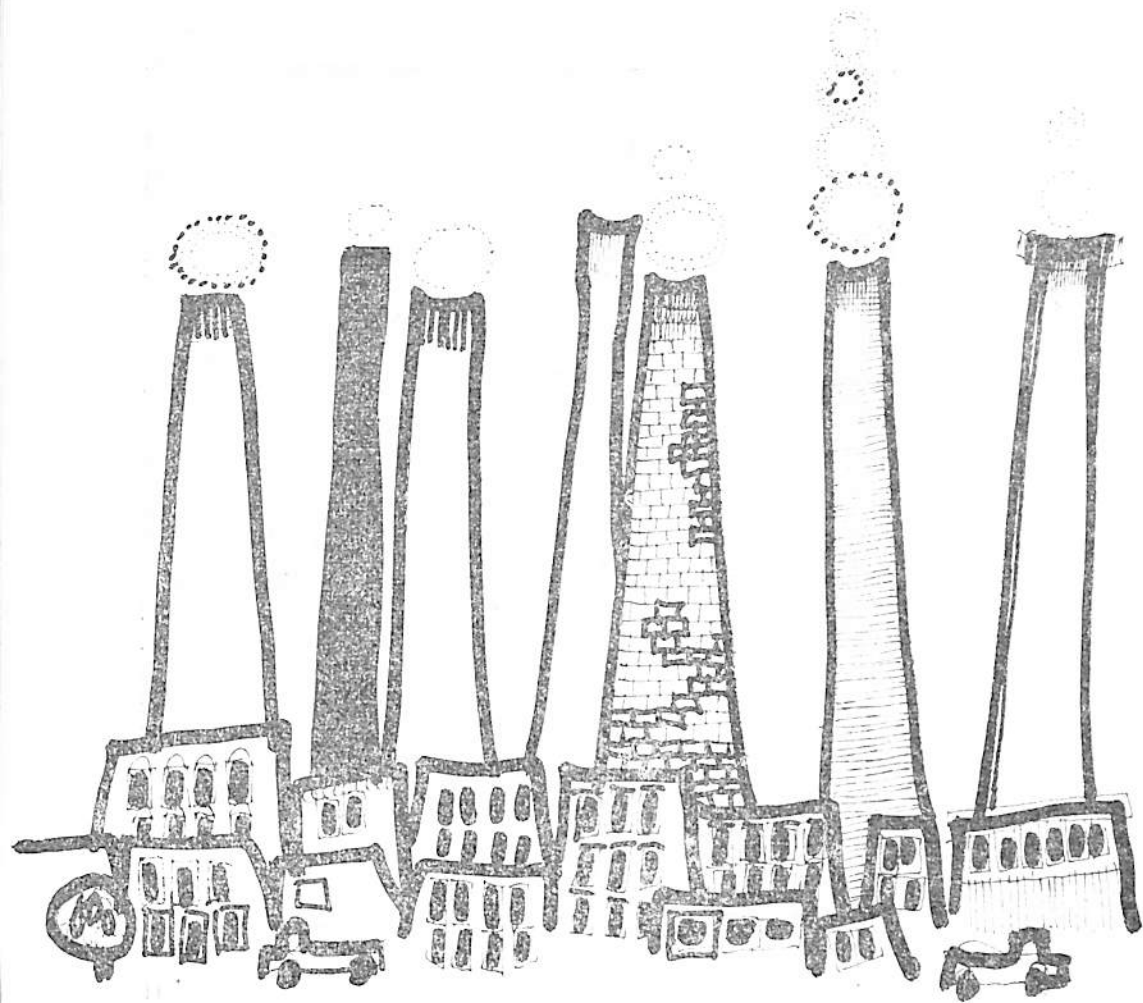
Varkaus on paikka, jossa on seitsemän tehtaanpiipua, vettä ja vesitorni. Siellä on myös katu, jota pahat kielet väittävät ainoaksi. Ruuhka-aikana sen uskookin: silloin myös huomaa, että Varkaus on kaupunki.

Kaupungissa harrastetaan kulttuuria. Suuret sielut eivät viihdy pienissä paikoissa, kuulemma. Varkauskin yritti haalia itseensä kulturellia leimaa syyskuussa. Leimasimena oli "Modernin kulttuurin päivät".

Kulttuuria janosivat — ja muutakin joivat — varkautelaisten lisäksi suuruudet. Suurin oli varmaan Saarikoski, jokaan en tullut mitanneeksi. Hänen puheenvuoronsakin oli herkin, kun yhteislyseon juhlavoimistelusalissa piti keskusteltaman modernista kulttuurista maaseudulla. Syy ei ollut hänen, että taiteellisesta elämänmenosta perillä olemattomat eivät enää kauan olleet salinkaan perillä. Ja lehdissä rönnyivät fiaskot ja skandaalit, vaikka Saarikosken puheenvuoro oli vallan maltillinen.

Paljon asiattomammin yritti Heikki Soininen ulkopuolella leirin salakuljettaa teologiaa keskusteluun. Mutta Väinö Putkonen tuumasi, että kulttuuria voidaan luoda maaseudullakin, ja puhui hyvin. — Jos minulla olisi ollut suuri suu ja siinä

KULTTUU

paljon rohkeutta, olisin kiljaissut hyväksyntäni: kynä ja paperia on kaikkialla! — Juha Virkkusen paras repliikki oli esitelyssä kotipaikka: bulevardi.

Sitten ne menivät hotelliin enkä minä ottanut selvää, jatkuiko se kulttuuri vai harppasiko se seuraavaan päivään, jolloin Jörn Donner kertoili huonolla suomen kielellä hyviä huomautuksia elokuvista. "Täytyy aina tinkiä vaatimuksistaan, oli insinööri, kirjailija tai filmitaiteilija, sillä onneksi olkoon kukaan ei tulekaan täydelliseksi".

Kaikki pitivät Jörn Donnerista, joka oli yllättävän isänmaallinen ja — reilu.

Sitten kun korvat väsyi ja lehdet kasvoili liikaa, harrastettiin kulttuuria silmillä. Museon seinillä roikkui suomalaisia maalauksia ja ranskalaista grafiikkaa. Työväenopistolla oli Heikki Partasen valokuvia ja Juha Soisalon maalauksia, ja nekin oli aika hyviä. Kirjojakin oli näytteillä ja kalustettuja huoneita, joten luin kolme runokirjaa ja kerroin tunteimattomille uskomattomille ihmisille, että vika oli niitten soluissa eikä runojen riveissä.

Sitten sunnuntaina oli vielä musiikkia kovasti, mutta minä istuin silloin jo junassa matkalla viisi kertaa suurempaan kulttuurikaupunkiin, niin että nämä muistiinpanot loppuu tähän.

riitta pakarinen

RI

**Mistä
rahaa
opiskeluun...**

YHDYSPANKKI

meidän pankki

**Tutustukaa
lehti-
seemme
ja tulkaa
neuvottele-
maan
Yhdyspank-
kiin.**

ASSARIN PALSTA

Osuuskunnan uljas jalkapallojoukkue

Suurastaan dramaattiselta vivahtavia piirteitä on tullut julki urheilutouhuissa syksyn aikana. Jalkapallossa iskettiin TPO ensiksi 1—0, sitten SHO nuijittiin peräti 4—1. Tasapeli TVO:n kanssa olisi taannut meille mestaruuden, ensimmäisen voiton vuosikausiin, mutta hävisimme 2—3. Häviömaali syntyi, kun eräs pelaajistamme kokeili maalintekotaitoaan omaan maaliimme. Ja siellä oli. Verkko vain heilahti. Jalkapallistiemme hyvään menestymisen takana oli armoton taistelumieli, jonka valmentajamme Thoma osasi loihkia joukkueeseemme. B-sarjassa osakuntamme II-joukkue ei menestynyt oikein hyvin. Mutta onpahan vara parantaa. Ja tärkeintähän on, että jälkikasvu on taattu.

Yleisurheilu meni odotusten mukaisesti. Asko Ruuskanen otti osaa melkein kaikkiin lajeihin ja keräsi pisteitä osakunnalle enemmän kuin muut yhteensä. Jorma Kuutti yritti hyvin seurata Askon jälkiä, mutta Asko kokeneena kilpailijana ei antanut itseään yllättää. Pisteet yleisurheilussa: TVO 19, SKO 17, SHO 12 ja TPO 10. Pesäpallossa jäimme armotta kolmanneksi. Hävisimme TPO:lle 12—1 ja SHO:lle 6—1. Pisteet: SHO 7, TPO 5,

SKO 4 ja TVO 0, koska luovutti. Piste-tilanne SAMPO-KILVASSA: SKO ja TVO 26, SHO 23 ja TPO 18 pistettä.

Näyttää siltä, että Sammon Maljasta tullaan käymään talven aikana kauhean ankara taistelu. Jos me keräämme tämänkin talven aikana eri urheilulajeista yhteensä eniten pisteitä, olemme saaneet silloin viidennen kiinnityksen ja SAMMON MALJA on meidän. Mutta kuinka tämä on mahdollista? Siten, että Sinäkin, joka et ole ollut aiemmin mukana urheilutoiminnassa, tulet avuksi tähän yritykseen, joka tulee olemaan kyllä vaikea, sillä tilanne on selvillä muissakin osakunnissa. Me tarvitsemme uimareita, kori-, lento- ja jääpallolijoita, hiihtäjiä ja juoksijoita.

Mielestäni tällaisen ankaran kamppailun vastapainoksi olisi hauska tehdä oikein suurella joukolla patikkaretki jonkin metsikköihin, missä istuisimme nuotion ääressä, keittäisimme oikein pütün kahveet, kärjistettäisiin makkaraa, laulettaisiin hirvittävästi, olisimme piilosta tai vaikka pukspeliä ym ym hauskoja leikkejä. Väitän, ettei tällaista retkeä lyö laudalta mikään.

BAARI
Kurjentupa

Ruokaa kahvia leivonnaisia
jäätelöä, virvoitusjuomia

Sunnunt. klo 10—21.30
Arkisin klo 8—21.30

Kiinamylyyn ja
Vähä-Hämeenkadun kulmassa

T:mi A. SÄRVÄ

Herkku- ja Siirtomaatavaraliike
Hämeenkatu 9 — Puh. 13 136

HÄMEEN RUOKA

Hämeenkatu 3.

— ISOT ANNOKSET —

KASTUN LEIPÄMYYMÄLÄ

Hämeenkatu 1 — Puh. 32 090

— SUOSITTAUTUU —

KELLOLIIKE VALTANEN

Hämeenkatu 1 — Puh. 11 386

Opiskelija-alennus

Paperikauppa — Kemikalio

VÄINÖ LEHTO

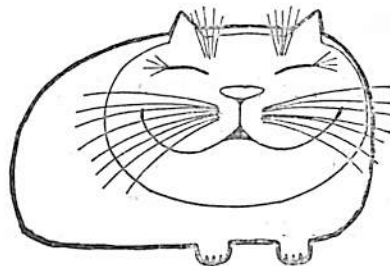
Hämeenkatu 1 — Puh. 25 333

— Veikkausasiames —

SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA

Rehtorinpellontie 4. Puh. 30 253

Inspektori	prof. Paavo Voipio
Kuraattori	lääket. iis. Alpo Hakulinen
Emäntä	Liisa Salmi
Isäntä	Kyösti Kaasinen
Sihteeri	Matti Ruuskanen
Taloudenhoitaja	Lauri Hiltunen
Hallituksen varsinaiset jäsenet	Marja Tuomisaari Erkki Kukkonen Risto Härkönen
Beaanihojaja	Arvo Riikonen
Lehdistösihteeri	Marjatta Kuparinen
Arkistonhoitajat	Maija Laakso Eeva-Liisa Laakso
Urheiluohjaajat	Irma Kannisto Arvo Ovaskainen
Toiminnanohjaaja	Pentti Vauhkonen

Näin tyytyväinen on
KANSALLISEN ASIAKAS

Opiskelijankin kannattaa olla KOP:n tuttava

Opiskeluajanakin Teidän on hoidettava raha-asioitanne. Keskittämällä kaikki pienetkin raha-asiat Kansallispankkiin saatte nykyaikaisen pankkipalvelun tarjoamat edut. Teidät opitaan tuntemaan säännöllisenä, asioitaan huolehtivana henkilönä. Siitä on Teille aina hyötyjä.

KÄYKÄÄ TALOSSA

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

YLIOPISTONRINNE

Tässäkin
tilanteessa

-KAHVI

maistuisi ja virkistäisi

Hyvää kahvia K-Kaupasta